

ת"פ 20351/11/11 - מדינת ישראל נגד חלמי נמורה, טארק אבו מיאלה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20351-11-11 מדינת ישראל נ' נמורה ואח'

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. חלמי נמורה
2. טארק אבו מיאלה

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם 1 אף הורשע בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונאשם 2 הורשע בעבירה של הכשלת שוטר. מאחר שהנאשמים היו בני פחות מ-21 בעת ביצוע העבירות והמאשימה עתרה להטלת עונש של מאסר, התבקש תסקיר בעניינם של הנאשמים.

2. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה כי הנאשם בן 22, רווק המתגורר בבית הוריו בשכונת סילוואן בירושלים ועובד בתחום האינסטלציה מזה כחצי שנה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם בחור צעיר, מבולבל שאינו מגובש באישיותו, בעל שאיפות לנהל אורח חיים נורמטיבי, אולם הוא אינו תמיד מצליח לממשן, וזאת בשל חסכים רגשיים וקווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם בעל ביטחון עצמי נמוך, בעל קושי בדחיית סיפוקים ובהצבת גבולות בעת התמודדות עם מצבי לחץ ותסכול, ולכן הוא נוטה להשתמש בסמים לצורך התמודדות רגשית.

הנאשם מסר לקצינת המבחן כי הוא אינו רואה עצמו מכור לסמים וכיהוא משתמש בחשיש לעתים רחוקות. יחד עם זאת, מסר הנאשם לקצינת המבחן כי למרות שניסה מספר פעמים להפסיק את השימוש בסמים הוא לא הצליח בכך.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם סיים 6 שנות לימוד, נשר ממסגרת הלימודים, חבר לנוער שוליים וניהל אורח חיים בעייתי. הנאשם הוא בן למשפחה בת 6 ילדים המנהלים אורח חיים נורמטיבי ואחותו הצעירה לומדת בחינוך המיוחד. למרות גילו הצעיר הנאשם היה מעורב בפלילים ובעת היותו בן 17 נדון לעונש של 20 חודשי מאסר בשל עבירות של שוד מזוין ומעשה מגונה.

אשר לביצוע העבירה, הנאשם לקח אחריות למעשיו, הביע תחושות של חרטה וקצינת המבחן התרשמה כי מדובר בחרטה כנה. הנאשם הסביר את הנסיבות לביצוע העבירה כי לאחר שעישן עם הנאשם 2 סמים ונעצר לחיפוש הוא הגיב בחרדה ואבדן עשתונות מחשש להסתבכות נוספת.

הנאשם הביע בפני קצינת המבחן חשש מפני שליחתו למאסר, נוכח המאסר הטראומטי אותו חווה כנער, ועל כן קצינת המבחן המליצה כדי שלא לחשוף את הנאשם בשנית לאווירה השלילית והקשה השוררת בתוך כתלי הכלא אשר עלולה להחריף דפוסים בעייתיים באישיותו, כי יוטל עליו מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וכן צו מבחן.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 עולה כי הנאשם בן 23, מאורס, המתגורר בבית הוריו בשכונת ראס חמיס ועובד בתחום האינסטלציה מזה שנתיים וחצי. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בבחור צעיר, בעל יכולות וכוחות תפקוד טובים ובעל מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, דבר הבא לידי ביטוי בהשתלבות במקום עבודה קבוע ובדאגה לפרנסת משפחתו. הנאשם הוא בן למשפחה בת 4 ילדים, אביו אינו עובד מזה ארבע שנים בשל בעיות גב ורגלים וסובל מדיכאון ומטופל תרופתית. אמו עקרת בית והנאשם הוא הבן הבכור. לאחרונה הנאשם התארס.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתקשה להתמודד עם מצבי לחץ וכי במצבים אלה הוא נוטה להתנהג באופן אימפולסיבי, ילדותי וזאת מבלי לחשוב ולשקול את מעשיו ותוצאותיהם.

הנאשם שלל שימוש בסמים וקצינת המבחן התרשמה כי הוא מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה על אורח חייו והתנהגותו ועסוק בהצגת החלקים החיוביים באישיותו.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד. נשר מהלימודים בשל מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו. מיד לאחר מכן עבר לעבוד בתחום האינסטלציה עם דודו ובהמשך עבד בגננות וחזר לתחום האינסטלציה. כיום הוא עובד באופן מסודר בתחום זה.

אשר לביצוע העבירה, הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לביצועה וניסה לטשטש את עובדות כתב האישום ולהפחית מחומרת המעשים ולאחר עימות נוסף עם עובדות כתב האישום הודה בחלק מעובדות כתב האישום, אך שלל כל שימוש בסמים בעבר ובהווה.

קצינת המבחן אשר ראינה את שני הנאשמים ציינה כי קיים פער בין דבריו של נאשם 1 בפניה לפיהם שניהם השתמשו יחדיו בסמים לבין דבריו של הנאשם 2 אשר הכחיש כל קשר לסמים וטען כי לא ידע שחברו מחזיק בהם.

מאחר ששירות המבחן לא מקיים בדיקות לגילוי סם, קצינת המבחן לא יכלה לבדוק את מצבו של הנאשם מבחינת שימוש בסמים.

נוכח דברי הנאשם קצינת המבחן לא מצאה אותו כמתאים לטיפול ונמנעה מהמלצה טיפולית בעניינו. אולם נוכח גילו הצעיר, העדר עבר והעובדה שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי המליצה קצינת המבחן כי יוטל עליו עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

4. ב"כ המאשימה בטיעוניה ציינה את חומרת האירוע והצורך של בית המשפט להגן על מי שאמונים על אכיפת שלטון החוק. והוסיפה כי התנהגותו של הנאשם 1 היתה כה חמורה עד שהצריכה בנוסף להתערבות השוטרים את התערבותו של חייל מילואים והכל על רקע רצונו להסתיר את הסמים שהיו ברשותם.

אשר לנאשם 1 טענה ב"כ המאשימה כי הוא פגע בזכותו של השוטר לשלמות גופו וביטחונו הפיזי. הוא היכה אותו באמצעות מרפקיו וכן דחף אותו והשוטר אף נחבל כתוצאה מכך ונזקק לטיפול רפואי, בשל כך טענה כי בעניינו מתחם העונש ההולם הוא בין 4 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר.

אשר לעונש המתאים בעניינו של נאשם 1, טענה ב"כ המאשימה כי מחד יש להתחשב בגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה ובכך שממועד ביצוע העבירה חלפו למעלה משנתיים. מאידך, ביקשה כי בית המשפט יתחשב בעברו הפלילי המכביד, בכך שביצע את העבירה שעה שמאסר על תנאי של 10 חודשים תלוי ועומד נגדו ולכן עתרה להטלת 6 חודשי מאסר וכן להטיל את המאסר המותנה של 10 חודשים במצטבר כך שהנאשם ירצה בסך הכל 16 חודשי מאסר.

אשר לעניינו של נאשם 2, הדגישה ב"כ המאשימה את העובדה שהנאשם אף הוא ניסה למנוע מהשוטרים את תפיסת הסם ולשם כך הכשיל את השוטרים. הנאשם התקשה לקבל אחריות למעשיו ודבריו עמדו בסתירה לגרסת הנאשם 1 בפני קצינת המבחן ובניגוד לאמור בהכרעת הדין ומאחר שהעבירות המיוחסות לו הן קלות יותר, המאשימה עתרה למתחם של בין 2-4 חודשי עבודות שירות ובהתחשב בגילו הצעיר ובהעדר עבר פלילי ביקשה כי העונש המתאים שיוטל על הנאשם יהיה חודשיים עבודות שירות.

5. ב"כ הנאשמים הדגיש כי מדובר בקטינים בגירים אשר יש חובת תסקיר בעניינם. הוא טען כי מדובר בעבירות במדרג חמורה נמוך, שכן מדובר בכמות סם מזערית. אשר לנאשם 1 הוא ציין כי שירות המבחן התרשם מהנאשם לטובה והוא מעוניין בניהול אורח חיים נורמטיבי. הנאשם תומך בבני משפחתו, הציג מסמכים רפואיים ותלושי שכר של הנאשם וכן ציין כי אחותו סובלת מפיגור שכלי. כיום הוא עובד במקום עבודה מסודר וביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהעדיף ענישה שיקומית בעניינו.

ב"כ הנאשמים ביקש להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו ולהטיל על הנאשם 1 עונש של מבחן ולחילופין אם בית המשפט יורה על הפעלת המאסר המותנה, הוא ביקש כי בית המשפט יחפוץ את תקופת המאסר.

ביחס לנאשם 2 טען ב"כ הנאשמים כי העבירות אותן ביצע הן במדרג חמורה נמוך יותר. הוא סבר כי המלצת שירות המבחן מחמירה בעניינו וביקש להסתפק במאסר מותנה בלבד וקנס מופחת. הוא הציג תלושי שכר בעניינו של הנאשם 2 מהם עולה כי הוא משתכר סך של ₪ 5,400 בחודש.

6. הנאשם 1 בדברו האחרון הביע חרטה על המעשה. הוא ביקש לא לחזור לכלא כי שם למד כיצד להשתמש בסמים. הוא ציין כי הוא עובד ותומך בבני משפחתו. גם הוא מתארס ורוצה להתחיל בחיים חדשים.

הנאשם 2 בדברו האחרון התנצל אף הוא על הטעות שעשה, ציין כי התארס ורוצה להתחיל חיים חדשים ולא רוצה שיהיו לו בעיות בדרך.

מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1

7. הערכים המוגנים במקרה זה הם שמירה על שלמות גופו של אדם, שמירה על שלטון החוק והגנה על מי שאמונים על אכיפתו. לא בכדי קבע המחוקק לצד עבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות עונש מקסימלי של 5 שנות מאסר וכן קבע עונש מינימום של מאסר, דבר המלמד על עוצמתו הגבוהה של הערך המוגן.

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירה. מחד, יש לראות בחומרה את העובדה כי הנאשם היכה את השוטר עד כי נזקק לטיפול רפואי. הדבר מלמד על תעוזה ועל העדר מורא חוק של הנאשם המעז להכות שוטר בשעה שהוא ממלא תפקידו כדין. מאידך, המכה בפועל לא גרמה לנזק פיזי חמור וכן אין מדובר בעבירה אשר תוכננה מראש.

9. אשר לענישה הנוהגת. ראה ע"פ 25784-06-13 ועפ"ג 8089-09-13. בתיקים אלה בית המשפט המחוזי קבע כי בעבירות כלפי תקיפת שוטרים העונש ההולם הוא מאסר ולו בעבודות שירות.

10. במקרה שלפניי, מעבר לעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הנאשם הורשע אף בעבירות נוספות. לפיכך אני סבורה שבמקרה זה מתחם העונש ההולם הוא בין 4 חודשי מאסר ועד לשנת מאסר.

מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2

11. לנאשם מיוחסות עבירות מסוג עוון, במדרג חומרה נמוך יותר, הנאשם ניסה לסייע לנאשם 1 ולמנוע מהשוטרים לתפוס את הסם. לשם כך תפס את השוטרת בכתפה, משך אותה ובהמשך אף דחף אותה וזרק את הסם. הנאשם אף ירק לעבר השוטרת. בנסיבות אלה מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה שלצדו של"צ נרחב ועד לשישה חודשי מאסר.

העונש המתאים בעניינו של נאשם 1

12. לקולא אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, אשר היה בגיר צעיר, במצבו המשפחתי של הנאשם, בכך שהנאשם מאורס, ובן למשפחה נורמטיבית וכי אחותו לוקה בפיגור. עוד אתחשב לקולא בחלוף זמן של למעלה משנתיים ממועד ביצוע העבירה, שנים בהם הנאשם לא עבר עבירות נוספות. כמו כן אתחשב לקולא בתסקיר החיובי שניתן בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם שואף לתפקד באופן נורמטיבי.

13. מנגד, בית המשפט העליון הדגיש את הצורך להגן על השוטרים העושים מלאכתם נאמנה מפני פגיעה, והדגיש כי אין להקל ראש בעבירות מסוג זה. בית המשפט העליון ציין כי הגנה מסוג זה ניתנת על ידי הרתעת מבצעים פוטנציאליים מביצוע עבירות דומות באמצעות ענישה מרתיעה.

14. עברו הפלילי של הנאשם מוכיח כי יש גם צורך לתת דגש להרתעה אישית, שכן הנאשם ביצע את העבירה שעה שמאסר על תנאי של 10 חודשים תלוי ועומד כנגדו ולמרות שריצה עונש מאסר ממושך.

15. הנאשם אף לא זכאי להנחה של מי שלוקחים אחריות למעשיהם וחוסכים מזמנם של בית המשפט והעדים. הנאשם לקח אחריות למעשיו רק לאחר שמיעת כל העדים ולאחר שניתנה הכרעת דין בעניינו. יחד עם זאת, התחשבתי בכך שבסופו של יום, בפני קצינת המבחן ובבית המשפט בעת הטיעונים לעונש הנאשם לקח אחריות למעשיו.

16. לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הארכת התנאי, ומאחר שתלוי ועומד כנגד הנאשם תנאי של 10 חודשים המלצת שירות המבחן לפיה יוטל על הנאשם עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות אינה רלוונטית. כמו כן לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום אלא התחשבתי בהמלצת שירות המבחן בקיצור תקופת המאסר שהחלטתי להטיל על הנאשם.

17. אשר על כן, כאשר אני שוקלת את הנסיבות לקולא ולחומרה ובשים לב לצורך בהרתעת הנאשם ובהרתעת הרבים, אני דנה את הנאשם לעונשים כדלהלן:

א. 6 חודשי מאסר.

ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי של 10 חודשים מפ"ח 9004/08 מחוזי לנוער ירושלים 6 חודשים במצטבר וארבעה בחופף כך שירצה סך הכל 12 חודשי מאסר.

ג. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים על עבירה לפי סעיף 274 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ד. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים על עבירה לפי סעיף 275 או 273 או 244 לחוק העונשין התשל"ז-1977 או כל על כל עבירת סמים.

ה. פיצוי לשוטר (עד תביעה מס' 1) בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2014.

העונש המתאים בעניינו של נאשם 2

18. לקולא אתחשב בכך שמדובר במעידתו היחידה בפלילים של הנאשם, בגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, אשר היה בגיר צעיר, במצבו המשפחתי של הנאשם, בכך שהנאשם מאורס, בן למשפחה קשת יום ואביו סובל מבעיות רפואיות . עוד אתחשב לקולא בחלוף זמן של למעלה משנתיים ממועד ביצוע העבירה, שנים בהם הנאשם לא עבר עבירות נוספות. כמו כן אתחשב לקולא בתסקיר החיובי שניתן בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם שואף לתפקד באופן נורמטיבי עובד במקום מסודר במשך שנתיים וחצי.

19. יצוין כי הנאשם אינו זכאי להנחה של מי שלוקחים אחריות למעשיהם וחוסכים מזמנם של בית המשפט והעדים. הנאשם לקח אחריות למעשיו באופן מילולי בלבד בדברו האחרון, וזאת לאחר שמיעת כל העדים ולאחר שניתנה הכרעת דין בעניינו ולאחר שהכחיש את ביצוע העבירות בפני קצינת המבחן. כך שאין לתת משקל של ממש לחרטה זו. כמו כן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

20. אשר על כן, כאשר אני שוקלת את הנסיבות לקולא ולחומרה ובשים לב להמלצת שירות המבחן כי יוטל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, אני דנה את הנאשם לעונשים כדלהלן:

א. חודש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות במנהל הקהילתי בתלפיות החל מיום 29.4.14. במועד זה על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז דרום בשעה 8:00. הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי השירות עלולה להוביל לריצוי מאסר ממש.

ב. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים על עבירה לפי סעיף 275 או 273 או 244 לחוק העונשין התשל"ז-1977 או כל על כל עבירת סמים.

ג. פיצוי לשוטרת (עד תביעה מס' 2) בסך ₪500. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.2014.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשע"ד, 27 פברואר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.